

विष्णु सूक्तम्

ॐ विष्णोर्नृकं वीर्याणि प्रबोचं यः पार्थिवानि विममे राजागंसि यो अस्त्राभ्यदुत्तरं सधस्त्रं
विचक्रमान्नेधोरुं गायो विष्णो रराटमसि विष्णोः पुठमसि विष्णोः मन्त्रेऽस्त्रो विष्णोस्स्यूरसि
विष्णोर्ध्रुवमसि वैष्णवमसि विष्णवे स्वा ॥

तदस्य प्रियमन्तिपाथो अश्याम । नरो यत्र देवयवो मदन्ति । उरुक्रमस्य स हि वक्त्रुं रिथा । विष्णो पदे
परमे मक्ष उथसः । प्रतद्विष्णुस्सुवते वीर्याय । मुगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः । यस्यारुक्षु त्रिषु
विक्रमं गेषु । अधिष्ण्वन्ति भुवनानि विश्वा । पुरो मात्रया तनुवा वधान । न ते महिषमन्त्रं भुवन्ति ॥

उभे ते विद्वा रजसी पृथिव्या विष्णो देवधम । परमस्य विथेस । विचक्रमे पृथिवीमेष एताम । श्फेद्राय
विष्णुर्मनुषे दशस्यन । ध्रुवासो अस्य कीरयो जनासः । उरुश्चित्तिं सुजनिमाचकार । त्रिदेवः पृथिवीमेष
एताम । विचक्रमे शतर्चसं महिष्या । प्रविष्णुरस्तु तवसुवतीयान । श्वेषग्न ह्यस्य स्वविरस्य नाम ॥

अतो देवा अबंतु नो यतो विष्णुर्विचक्रमे । पृथिव्याः सुप्रधामन्तिः । इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधे
पदम । समूचमस्य पाग्न सुरे ॥ त्रीणि पदा विचक्रमे विष्णुर्गोपा अदाभ्यः । ततो धर्माणि धारयन् । विष्णोः
कर्माणि पश्यत यतो ब्रतानि पस्पुशे । इन्द्रस्य युज्यः सथा ॥

तद्विष्णोः परमं पदम सदा पश्यन्ति सुरयः । दिवी चक्रुराततम । तद्विप्रसो विपनयवो जागुवाग्म
सुसमिन्कते । विष्णोर्त्पंरमं पदम । पर्याप्त्या अनन्तरायाम् सर्वसोमोति र्रात्र उत्रम महर्भवति
सर्वस्याप्त्यै सर्वस्य जित्त्यै सर्वमेव तेनाप्लोति सर्वं जयति ॥

ॐ शांतिः शांतिः शांतिः ॥